

El TSJC argumenta que l'afiliació d'un ajuntament a l'AMI "ultrapassa l'àmbit de les competències locals"

L'entitat ha anunciat que presentarà un recurs

El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) argumenta que l'afiliació d'un ajuntament a l'Associació de Municipis per la Independència (AMI) "ultrapassa l'àmbit de les competències locals" perquè els seus objectius no responen als "interessos municipals". La secció cinquena de la sala del contenciós administratiu del TSJC ha confirmat amb aquests arguments la sentència en primera instància que, per primer cop, anul·la no només l'acord de pagament de la quota de l'AMI per part de l'Ajuntament de Reus sinó també el de la seva afiliació.

Prenent com a base els arguments de la sentència de 2018 que la mateixa secció i sala contenciosa administrativa va emetre en relació amb la nul·litat del pagament de les quotes per part de l'Ajuntament del Far d'Empordà, el TSJC ha acabat tombant també l'adhesió del consistori reusenc a l'ACM amb l'argument de les competències municipals.

"Els objectius i finalitats de l'Associació de Municipis per a la Independència queden referits tots ells a la configuració política de Catalunya en el seu conjunt, als interessos o al futur dels catalans com a tals, no als interessos específics del municipi o dels seus habitants com a tal col·lectivitat local", relata la sentència, que reproduïx bona part de l'emesa fa sis anys en l'intent d'unificar doctrina al respecte.

Després que el jutjat Contenciós Administratiu Número 1 de Tarragona, a banda de la qüestió de les quotes, declarés nul també l'acord d'adhesió, el tribunal raona que aquests interessos són "referits a un subjecte polític i jurídic que no és la col·lectivitat local", com a límit del camp d'actuació del consistori i que la despesa municipal va vinculada a aquesta finalitat, precisament.

L'AMI presentarà un recurs

Per a l'AMI, que ha anunciat la presentació d'un recurs de cassació al Tribunal Suprem pel cas de l'Ajuntament de Reus, es tracta d'un intent "inaudit" de fonamentar jurídicament la nul·litat de l'adhesió que, fins aquest moment, no havia estat recorreguda en altres casos perquè ja havia transcorregut el termini per fer-ho. Així doncs, els contenciosos contra les quotes s'havien plantejat de forma indirecta com a accions dirigides contra la integració dels consistoris. Ara, per primer cop, el TJSC es pronuncia al respecte partint dels arguments continguts en les sentències pels pagaments.

Les mateixes fonts jurídiques de l'entitat recorden també que les competències municipals abasten també la protecció dels drets fonamentals i les llibertats públiques. En aquest sentit, raonen que el pronunciament del tribunal no clarifica en cap cas els "dubtes" sobre quins són els límits reals de l'acció municipal, referint-se de forma genèrica a la Carta Europea d'Autonomia Local. "Quan es vota un alcalde és pel seu projecte polític més enllà d'asfaltar carrers", indiquen. En aquest sentit, recorden que d'aplicar-se fil per randa aquesta interpretació les administracions públiques municipals tindrien ben poca cosa a dir en qüestions de l'envergadura del canvi climàtic, per exemple.

També ha causat sorpresa la forma com el TSJC ha contraposat la legalitat de l'afiliació i les aportacions econòmiques dels ajuntaments bascos a l'associació de càrrecs electes Udalbiltza amb el cas de l'AMI. Segons recorda, reproduint la mateixa sentència prèvia, l'entitat basca "també persegueix objectius coincidents amb els de la Diputació foral que va concedir una subvenció, com ara la promoció lingüística, cultural o social". Aspectes, segons recorden des de l'AMI, que també estan presents als propis estatuts.

Malgrat això, la sentència, referint-se al Suprem, destaca que un ajuntament no pot posar "les seves potestats al servei d'idees o projectes polítics legítims pel sol fet que, al marge de tota objectiva i legal decantació de les seves competències i capacitat, els membres que ostentin la majoria decideixen aplicar-les a aquesta finalitat", si bé accepta que, com en el cas d'Udalbiltza, que pugui aportar recursos i fer-se eco d'una reivindicació majoritària de la societat però sense poder assumir el desenvolupament de les activitats que presta.